

Kovács Pál Sámuel Anyakönyvi Kivonata

Kovács Pál Sámuel születési anyakönyvi kivonata
 1944. dec. 12.
 Azonosítási szám: 5732-27-0021
 Mészáros György
 vármegye: Győr
 város: Győr

Születési anyakönyvi kivonat.

Folytatás	A gyermek születési ideje (év, hó, nap)	A gyermek utóneve, neve, vallása	A szülők		A születés helye, ha a születés nem az anya lakóhelyén történt	Atyára előtti esetleges megjegyzések, aláírások.
			Atya (név, születési ideje)	Anyja (név, születési ideje)		
	1927. márc. 25.	Pál Sámuel	Kovács Antal unitárius	1903. aug. 31.	Győr	Kovács Antal s. k. legelőse
	1927. márc. 31.	Pál Sámuel	Vulfovics Róza izraelita	1903. szept. 25.	Győr	Trif. Péter s. k. akto

Utólagos bejegyzések — Kiegészítések.

Bizonyítom, hogy ez a kivonat a Győr városi anyakönyvi katalógus szülési anyakönyvvel megegyező.
 Kelt Győr, 1944. dec. 12.

15. sz. szám az A. U. 115. §-hoz.
 10. sz. szám az U. 115. §-hoz.

Ez egy 1944. december 12-én Bözödön kiadott Születési anyakönyvi kivonat, ami bizonyítja, hogy Kovács Pál Sámuel 1927. március 25-én született, és a vallása unitárius. A szülők: Kovács Antal unitárius és Vulfovics [a kivonaton: Vulfovics] Róza izraelita vallású. Én 1927-ben születtem, én voltam a legkisebbik, még volt három testvérem. Amikor kereszteltek, betették nekem a Sámuel. Keresztanyámék ketten voltak, Kovács Eszti és Kovács Frida, az idősebb volt, az is zsidó volt, elmentek később Izraelbe. Már hét éves voltam, mikor kezdtem az iskolát, már kezdtem járni a zsidó iskolába is, a héderbe, egyszer vagy kétszer egy héten. Minden héten volt vallásóra az iskolában, minden vallásnak. Külön volt szünidőben [vallásóra], ott, ahol volt a sakter lakása. Tanított zsidóul [héberül]. Különösen nyáron, a vakációban, akkor jártunk a zsidó iskolába. A bátyáim is jártak. Eszter nem. Addig jártam, amíg a saktert elvitték [deportálták]. 1943-ban már kezdték eltiltani a zsidó vallást, át kellett térjünk unitáriusnak, át kellett keresztelkedni a papnál. Akkor még ott is konfirmáltam. Apámnak is, nekem is volt táleszünk, elástuk a földbe, jól be volt téve, valaki kellett lássa, mert mikor az oroszok elmentek, nem kaptuk meg. 1944. májusban kellett csomagolni, pokrócot, párnát, ezt-azt. Aztán behozták ide, [Maros]Vásárhelyre, a téglagyárba, a gettóba. Szekérrel hozták be, három szekérrel. Hárman voltunk: anyám, leánytestvérem, Eszter és én. Vagy hat vagy hét családot hoztak, a többit nem. A katolikus pap eljárt a pesti királyságnál [Kovács Pál Sámuel feltehetőleg a Magyar Kir. Igazságügyminisztériumra gondol. -- A szerk.], hogy akik eredetileg nem voltak zsidók, ne hozzák be. Így aztán jó pár család nem volt behozva. Apám nem volt behozva, mert kapott papírt, tanúsítványt, [ami azt] írja, hogy ők [az ő családja] katolikusok, átírták szombatosnak, így lettek zsidók. Ott voltunk egy jó hónapig. Az is igaz, hogy amikor előbb ki akarták engedni anyámat, akkor nem hagyta a leányát. Mikor a testvéreimet engedték volna, akkor ő nem hagyta az anyját. Így ketten odamaradtak. Apám, mikor vitték el a zsidókat, azt mondta, hogy elment egészen Pestig, a minisztériumba, hogy vegyék ki anyámat és a leányát -- hát azt már igaz, ő tudta, hogy ment vagy nem ment. De azt mondta, hogy már késő volt, már a Feketeerdőn túl voltak, Németországhoz közel. Engem Ráduly katolikus pap vett ki. Úgy számította, hogy ezen a valláson neki több híve lesz, csak nem sikerült. Azt mondta, kapott volna nagyobb titulát. Ezért csinálta, itt [a hitközségnél] mondta el a testvérem, mert jött ide,

hogy kapjon valamit, mert a testvére kivette a zsidókat [Bözöd]Újfaluból. Azt mondtam az elnöknek, Saubernek, hogy rögtön tessék eljőni, ha nem, én kergetem ki, olyan ideges lettem, mikor mondta, hogy kinek a testvére. Azután gondolkoztam, bántam, hogy miért nem mentem vissza [a gettóba], miért nem mentem velük [az anyámmal és a lánytestvéremmel] el.